

KIRKKORAKENNUKSEN JA SEURAKUNNAN TILOJEN ANTAMINEN MUIDEN USKONNOLLISTEN YHTEISÖJEN KÄYTTÖÖN

Maamme ekumeeninen ja uskonnollinen tilanne on kokenut syvällisiä muutoksia viimeisen parin vuosikymmenen aikana. Siksi haluamme päivittää ohjeistusta siitä, millä periaatteilla seurakunnan erilaisia tiloja voidaan lainata muille yhteisöille.

Kirkkolainsäädännössä on määritelty, kuka päättää kirkon käytöstä. Kirkkojärjestyksen 14 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan ”kirkon käyttämisestä päättävät kirkkoherra ja kirkkoneuvosto tai seurakuntaneuvosto yhdessä”. Jos kirkkoherra ja kirkkoneuvosto ovat eri mieltä kirkon, siunauskappelin tai kappelin käytöstä, asia on saatettava tuomiokapitulin ratkaistavaksi (KJ 9:7 §).

Tarkoituksemme on tällä ohjeistuksella tukea seurakunnissa tapahtuvaa päätöksentekoa.

Ohjeistus koskee tilanteita, joissa seurakunnan tiloja harkitaan annettavan käyttöön oman kirkkomme ulkopuolisille yhteisöille. Kirkkomme herätysliikkeiden kohdalla seurataan periaatteita, jotka on ilmaistu 4.3.2009 annetussa piispojen ja herätysliikejärjestöjen yhteisessä tahdonilmaisussa.

1. Periaatteelliselta kannalta ei ole estettä lainata kirkkorakennuksia tai seurakunnan muita tiloja kristillisille kirkoille ja yhteisöille näiden jumalanpalveluksia ja muita toimituksia varten. Kirkkomme on omaksunut ekumeeniseksi linjakseen pyrkiä yhteistyöhön myös sellaisten kirkkojen ja kristillisten yhteisöjen kanssa, joiden oppi poikkeaa omastamme.

Koska Suomessa toimii aiempaa enemmän erilaisia kristillisiä yhteisöjä muun muassa maahanmuuton myötä, ei ole tarkoituksenmukaista laatia tyhjentävää listaa kristillisiksi katsottavista yhteisöistä. Tilannekohtaisessa harkinnassa on syytä käyttää apuna ekumeenisessa liikkeessä käytettyä kriteeriä. Sen mukaan kristillisinä voidaan pitää yhteisöjä, jotka tunnustavat Herran Jeesuksen Jumalaksi ja Vapahtajaksi Raamatun mukaan ja jotka sen vuoksi pyrkivät yhdessä täyttämään yhteistä kutsumustaan yhden Jumalan, Isän, Pojan ja Pyhän Hengen kunniaksi.

2. Vaikka yleisperiaatteena on myönteinen ekumeeninen asennoituminen toisia kristittyjä kohtaan, mikään yhteisö ei voi vaatia seurakunnan tiloja käyttöönsä. Luterilaisen seurakunnan tiloissa järjestettävältä tilaisuudelta on voitava edellyttää, ettei se ole tähdätty oman kirkkomme julistusta ja työtä vastaan eikä sillä pyritä korvaamaan kirkollisia toimituksia oman kirkkomme jäsenten kohdalla.
3. Seurakunnan tilojen käytöstä voidaan periä käytön aiheuttamat kohtuulliset kustannukset (esim. henkilöstökulut, sähkö, lämmitys, siivous). Kristillinen yhteisö voi käyttää seurakunnan tiloissa toimiessaan esimerkiksi alttaria, kastemaljaa ja urkuja.

4. Muiden uskonnollisten yhteisöjen kohdalla tarvitaan aina erityistä, tapauskohtaista harkintaa. Tällaisissa tilanteissa on syytä noudattaa seuraavia periaatteita:
- Harkittaviksi tulevat seurakunnan muut tilat kuin varsinainen kirkkotila. Erityisten pastoraalisten syiden takia siunauskappeli voidaan antaa muiden uskontojen mukaisiin hautajaisiin.
 - Tilojen lainaaminen perustuu kristilliseen vieraanvaraisuuteen ja on periaatteessa väliaikaista.
 - Etukäteen on syytä sopia väärinkäsitysten välttämiseksi, että tiloissa olevia kristillisiä symboleja ei tule peittää tai poistaa.
 - Lainauksen tulee tapahtua keskinäisen kunnioituksen hengessä ja siinä tulee soveltaen noudattaa näkökohtia, joita kohdissa 2-3 on mainittu.

Rovaniemellä 11. syyskuuta 2012



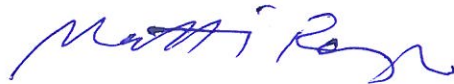
Kari Mäkinen



Samuel Salmi



Simo Peura



Matti Repo



Seppo Häkkinen



Björn Vikström



Irja Askola



Kaarlo Kalliala



Tapio Luoma



Jari Jolkkonen